

EDITORIAL

I trygg hamn

Casting anchor

Jonas Waldenström¹ & Martin Stervander^{2,3}

¹Department of Biology and Environmental Science, Linnaeus University, 391 82 Kalmar, Sweden | jonas.waldenstrom@lnu.se

²Department of Natural Sciences, National Museums Scotland, Chambers Street, Edinburgh EH1 1JF, UK

³Bird Group, Natural History Museum, Akeman St, Tring, Hertfordshire HP23 6AP, UK | martin@stervander.com

Vintern har fortfarande klorna i landskapet, även om det i södra delen av landet varierar från bistert till milt vecka till vecka. Vad gäller fåglarna har många lämnat oss för sydliga breddgrader. Det värmrar tanken att just i detta nu skulkar törnsångare *Sylvia communis* i taggiga buskar i Västafrikas torra savanner och svartvita flugsnappare *Ficedula hypoleuca* gör utfall mot yrfän i skogsbrunnen där savannen övergår i skog. I gengäld har vikarna runt Kalmar fyllts av gästände salskrakar *Mergellus albellus* och viggars *Aythya fuligula*, och längst ner på spetsen av Ölands södra udde trippar skärsnäpper *Calidris maritima* likt ballerinor på hala och blöta stenar medan vågorna sköljer över stranden. Har man tur kommer en berglärka *Eremophila alpestris* överflygande. Har man mindre tur har man i alla fall fått frisk luft och kanske sett en gräsand *Anas platyrhynchos* eller två. Vi fågelintresserade lever det bästa av liv, för vi har alltid fåglarna med oss.

Vintern är också en tid för reflektion. År 2023 var ett svårt år för *Ornis Svecica*, och det är säkerligen många av er läsare och författare som undrat vad som händer med tidskriften. Den senaste volymen är den tunnaste i tidskriftens 33-åriga historia, med endast ett fåtal publicerade arbeten. Orsaken till detta är inte att det saknas

alster. Nej, det är i stället tekniska och ekonomiska anledningar som gjort att arbetet inte kunnat genomföras i den takt vi önskat. Det grundläggande problemet har varit att hitta en stabil lösning för det som händer mellan det att en artikel accepterats för publikation till det att den *de facto* är layoutad, färdig och publicerad på hemsidan. Det är lite grann som att göra korv: för den hungrige vid korvmojen är det hur korven smakar som är viktigt, inte tillverkningsmetoden. Men inte desto mindre är tillverkningsmetoden viktig för korvmakaren. Eller för oss tidskriftsredaktörer: manusets resa genom publiceringsverktyget.

De goda nyheterna är att denna ökenvandring nu är slut. Vi har glädjen att meddela att *Ornis Svecica* nu tagit armkrok med *Oikos-kontoret* på Lunds universitet. Detta redaktionskontor är hemvist för flera ornitologiska och ekologiska och tidskrifter, exempelvis *Journal of Avian Biology*, *Oikos*, och *Ecography*, och har både kunnande och personal som vi nu kan nyttja. Vi har en ansamlad hög med uppsatser som väntat på publicering, vilka vi nu med förhoppningsvis rask takt ska kunna publicera. Som läsare kommer du inte att se förändringarna, men som författare kommer du märka att hastigheten från accepterat manus till publikation

Citation: Waldenström J & Stervander M. 2024. Casting anchor. *Ornis Svecica* 34: 1–3. <https://doi.org/10.34080/OS.V34.26038>.

Copyright: © 2024 the author(s). This is an open access article distributed under the CC BY 4.0 license, which allows unrestricted use and redistribution, provided that the original author(s) and source are credited.

kommer att bli betydligt högre, i paritet med andra tidskrifter inom ekologi. Det kommer också att bli en del förändringar i flödet, framför allt vad gäller korrektur och typsättning, där AI-baserade funktioner rycker in och hjälper till med en del av jobbet.

Vi ser med tillförsikt fram på året och tror att 2024 kommer att bli mycket bra för *Ornis Svecica*. Vi är glada över den långsiktighet vi nu funnit i produktionsarbetet, vilket kommer att vara alla till gagn. Vi vill tacka er alla som gör tidskriften till vad den är: alla läsare, alla författare, och de redaktörer och granskare som behandlar uppsatserna. Vi öppnar den trettiofjärde volymen med ett arbete som symboliseras *Ornis Svecicas* roll i gränslandet mellan amatörforskare och ornitologer på universiteten: en uppsats om en decennielång holkstudie av pärluggla *Aegolius funereus*. Här har Thomas Holmberg (2024) följt tvåhundra holkar

i de jämtländska skogarna och noterat hur besättningen samvarierade tydligt med smågnagarcykler. Gamla honor var ofta nomadiska, medan gamla hanner höll sig hemikring. Häckningsförsöken slutade ofta abrupt med predation av mård *Martes martes*, men när det gick väl omfattade genomsnittskullen sex ägg, som resulterade i mellan fyra och fem flygga ungar per kull.

Kanske har du också något ornitologiskt material som gömmer sig i byrålådan? I så fall hoppas vi att du har *Ornis Svecica* i åtanke. Oavsett detta önskar vi dig trevlig läsning!

Referens

Holmberg T. 2024. Breeding ecology of Boreal Owl *Aegolius funereus* in Jämtland, central Sweden, 1976–1985. *Ornis Svecica* 34: 4–18.
<https://doi.org/10.34080/os.v34.23521>

English version

The winter still holds the landscape in its grip, even though weather in the southern part of Sweden varies from harsh to mild week by week. As for the birds, many have left for southern latitudes. It warms the thought that right at this moment, Common Whitethroats *Sylvia communis* skulk in thorny bushes in the dry savannas of West Africa, while Pied Flycatchers *Ficedula hypoleuca* make sallies against insects where the savanna transitions into woodland. In return, the bays around Kalmar are filled with visiting Common Eiders *Mergellus albellus* and Tufted Ducks *Aythya fuligula*, and at the southern tip of Öland, Purple Sandpipers *Calidris maritima* trip like ballerinas on slippery rocks while the waves wash over the shore. If you're lucky, a Horned Lark *Eremophila alpestris* might fly overhead. If you're less lucky, you've at least enjoyed the fresh air and perhaps seen a Mallard *Anas platyrhynchos* or two. We bird enthusiasts live the best of lives, for we always have the birds with us.

Winter is also a time for reflection. The year 2023 was a challenging one for *Ornis Svecia*, and many of you readers and authors have probably wondered about the fate of the journal. The latest volume is the thinnest in the journal's 33-year history, with only a few

published works. The reason for this is not a lack of contributions. No, it is instead technical and economic reasons that have prevented the work from progressing at the desired pace. The fundamental problem has been finding a stable solution for what happens between an article being accepted for publication and its actual layout, completion, and publication on the website. It's a bit like making sausage: for the hungry person at the sausage stand, the taste of the sausage matters, not the manufacturing method. But nonetheless, the manufacturing method is crucial for the sausage maker. Or for us journal editors: the manuscript's journey through the publishing tool.

The good news is that this desert journey is now over. We are pleased to announce that *Ornis Svecica* has now joined forces with the **Oikos Editorial Office** at Lund University. This is the home of several ornithological and ecological journals, such as the **Journal of Avian Biology**, **Oikos**, and **Ecography**, and has both expertise and staff that we can now leverage. We have a backlog of papers waiting for publication, which we hope to publish at a rapid pace. As a reader, you won't see the changes, but as an author, you will notice that

the speed from accepted manuscript to publication will be significantly faster, in line with other ecology journals. There will also be some changes in the workflow, especially regarding proofreading and typesetting, where AI-based features will step in and assist with some of the work.

We look forward to the year with confidence and believe that 2024 will be very good for *Ornis Svecica*. We are excited about the long-term stability we have now found in the production process, which will benefit everyone. We want to thank all of you who make the journal what it is: all readers, all authors, and the editors and reviewers who handle the papers. We open the thirty-fourth volume with a work that symbolizes *Ornis Svecica*'s role in the zone bridging amateur researchers

and ornithologists at universities: a paper on a decade-long nest box study of the Boreal Owl *Aegolius funereus*. Here, Thomas Holmberg (2024) has followed two hundred nest boxes in the forests of Jämtland and noted how the population clearly covaried with small rodent cycles. Adult females were often nomadic, while adult males stayed close to home. Nesting attempts often ended abruptly with predation by Pine Marten *Martes martes*, but when successful, the average clutch consisted of six eggs, resulting in between four and five fledglings per brood.

Perhaps you also have some ornithological material hiding in the drawer? If so, we hope you have *Ornis Svecica* in mind. Regardless, we wish you enjoyable reading!

Ornis Svecica (ISSN 2003-2633) is an open access, peer-reviewed scientific journal published in English and Swedish by [BirdLife Sweden](#). It covers all aspects of ornithology, and welcomes contributions from scientists as well as non-professional ornithologists. Accepted articles are published at no charge to the authors. Read papers or make a submission at os.birdlife.se.

Ornis Svecica (ISSN 2003-2633) är en fritt tillgänglig granskad vetenskaplig tidskrift som ges ut på svenska och engelska av [BirdLife Sverige](#). Den täcker ornitologins alla områden och välkomnar bidrag från såväl forskare som icke-professionella ornitologer. Accepterade uppsatser publiceras utan kostnad för författarna. Läs uppsatser eller skicka in ditt bidrag på os.birdlife.se.